ണ്ടിരിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഒരു പന്ത്രണ്ടായിരത്തിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുമോ എന്നാണു ഞാൻ റവന്യൂമെമ്പറോടു ചോദിയ്ക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ എണ്ണം വളരെ അപൂർവ്വമായിരിയ്ക്കും ഇവിടെ കാണുകയുള്ളൂ. ഇത്തരം ഉപക്ഷപങ്ങളിൽ സാമാന്യമായും പൊതുവായുമുള്ള ഒരു മാനദണ്ഡം പറയാമെന്നല്ലാതെ അതിൽ അടങ്ങിയേക്കാവുന്ന എല്ലാ വ്യത്യസ്ഥതകളും എടുത്തു കാണിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. അത്തരം വ്യത്യസ്ഥതകളെ ഒഴിച്ചു നടപടി നടത്തുന്നതിനെ ഈ ശുപ്രമേയങ്ങൾ എതിർക്കുന്നുമില്ല. അവസാനമായി താഴ്ന്ന തരക്കാരായ കൃഷിക്കാരുടെ മേൽ ചുമത്തിട്ടുള്ള കരം ഒരു പ്രത്യേകതരമായ അർഹതാ സൗജന്യമെന്ന നിലക്കു് ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനു സാധിയ്ക്കുമെങ്കിൽ അതു് ആലോചിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ പിൻവലിയ്ക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn,

Demand put and carried.

1. Land Revenue (5) Capital — Cranganur — Rs. 1807.

Mr. K. Achyuta Menon:— Sir, I rise to move for a supplementary grant of Rs. 1807 under 1—Land Revenue—Capital—Cranganur. An additional grant of Rs. 2,807 was voted by the Legislative Council at its Meenom sitting last year towards the amounts to be deposited in court in O. S. 713/31 of the Chowghat Munsiff's Court. But the amount was not drawn anddeposited last year as the party concerned requested for time to pay up the defaulted dues. Since the party has not till now paid up the dues the decree has to be executed after depositing the value of improvements and there is already a provision for Rs. 1000. I request sanction of the House forincurring this expenditure.

Demand put and carried.

Press and Registration of Books Regulation: Amendment Bill (Contd).

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി— സർ, വളരെ കുറ്റശമല്ലാത്ത ഒരു പ്രസ്സ് റെഗുലേഷൻ ഈ സഭയിൽ ഹാജരാക്കിയതിനായി ലാ മെമ്പരെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആയുധം പെറുതാണെങ്കിലും കൂർത്തതാക്കാനും പരുക്കേല്പിക്കാനും അതു മതിയാവും. ലാ മെമ്പരുടെ ബിൽ ഉപദ്രവകരമല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില രക്ഷാവ്യവസ്ഥകളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അദ്ദേഹം പൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ. പ്രസ്സ് റെഗുലേഷനെ അതിലംഘിക്കുന്ന വല്ല പ്രസ്താവനകളും എങ്ങനെകിലും പത്രത്തിൽ കണ്ടാൽ ആദ്യം തന്നെ ആ പത്രപ്രവർത്തകനു നോട്ടീസ് കൊടുക്കും; അതുകൊണ്ടും പത്രനയവും സ്വരവും ഭേദപ്പെടാത്തപക്ഷം മാത്രമെ പ്രസ്സ് റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ചു ഗവർമ്മെണ്ടു നടപടി നടത്തുകയുള്ളു; ആ നടപടിയെപ്പറ്റിയും പത്രപ്രവർത്തകനു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ മുമ്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാം; അതു സംബന്ധിച്ചു ഗവർമ്മെണ്ടു ചെയ്യുന്ന് തീർപ്പിന്മേൽ ചീഫ് കോർട്ടിൽ വേറൊരു അപ്പീൽ കൂടി കൊടുക്കാം; എന്നൊക്കെ ഈ ബില്ലിൽ രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ലാമെമ്പർ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അവയൊന്നും പത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പരിരക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമാകയില്ലെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. ഇതുപോലെയുള്ള ചില രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ തിരുവിതാംകൂർ പ്രസ്സ് റെഗുലേഷനിലും ഉണ്ട്. അവിടത്തെ അനുഭവം ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതിനു ഉദാഹരണവും തെളിവുമാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന രണ്ടു പത്രങ്ങളുടെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കി. പ്രസ്സ് റെഗുലേഷനിലെ രക്ഷാവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ഹൈക്കോടതിയിൽ പത്രപ്രവർത്തകൻ കൊടുത്ത അപ്പീൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പാവപ്പെട്ട പത്രപ്രവർത്തകനെന്തുചെയ്യും? പ്രസ്സ് റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ചു നടപടി നടത്തുന്നതിൽ വല്ലാത്ത ഒരു വിഷമം കിടപ്പുള്ളതു നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. ഗവർമ്മെണ്ടിനോടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയൊ നടത്തയെപ്പറ്റി പൊതുജനോപകാരാർത്ഥം വിമർശിക്കുകയും അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ പൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ ഗവർമ്മെണ്ടു പത്രനിയമമെന്ന ആയുധമെടുത്തു് പത്രങ്ങളുടെ നേർക്കു പ്രയോഗിക്കാൻപോകുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ആവലാധിക്കാരുടെ സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതാരാണ്? ഒന്നുകിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു് അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ; പ്രതിസ്ഥാനത്തു മേല്പറഞ്ഞവരുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും പൂണ്ടിക്കാണിച്ച പത്രപ്രവർത്തകൻ; ആ കേസിലെ വിധി കല്പിക്കുന്നതൊ? പത്രവിമർശനത്തിനു വിഷയീഭവിച്ച ഗവർമ്മെണ്ടു് അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ഇതാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞ വിഷമം. ഈ നിലയിൽ പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഭംഗം വരാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രസ്സ് ബിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടു് രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്നു് അവിടത്തെ അനുഭവം ഇതിനകം വിശദമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

Mr. Thomas Manjuran :—In Travancore there is a Newspaper Regulation under which every newspaper has to produce security. It will be forfeited the moment any violation of the provisions of the Regulation is made.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. C. Varkey :— Here you are introducing it in a milder form.

തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക പത്രങ്ങളും ഇപ്പോൾ ശക്തിയായ രീതിയിൽ രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിമർശിക്കാറില്ല. പലർക്കും ഭയമുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. അവിടത്തെ പത്രങ്ങൾ ലൈസൻസു വാങ്ങണം, ഇവിടെ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നില്ലല്ലൊ എന്നൊക്കെ ചില സാന്ത്വനവാക്കുകൾ ലാ മെമ്പർ പറയുന്നതു കേട്ടു് ആരും മയങ്ങിപ്പോകരുതു്. നമ്മുടെ പ്രസ്സു് ബിൽ കന്തത്തിന്റെ നേരിയ മുനയാണു്. അതിനെ സ്വാതന്ത്ര്യഗാത്രത്തിൽ തൊടാൻ നാം അനുവദിച്ചുപോയാൽ ക്രമേണ അമർത്തി അമർത്തി അതിന്റെ വിതിയുള്ള ഭാഗവും അകത്തു കടത്തും. അതുകൊണ്ടു് നാമെല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചു് പ്രസ്സിന്റെ—പൊതുജനങ്ങളുടെ—വായടയ്ക്കാനുള്ള ഈ ഉദ്യമത്തെ കഠിനമായി പ്രതിഷേധിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതു് കരു പരിഷ്കൃതഗവർമ്മെണ്ടിനോ അതു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് കരു ജനപ്രതിനിധിസഭയ്ക്കോ ഒരിക്കലും ക്ഷണമല്ല. പത്രങ്ങൾ എന്താണു് ചെയ്യുന്നതു്? പൊതുജനക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പോരാടുകയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ ചില അബദ്ധങ്ങൾ പിണഞ്ഞു എന്നു വരാം. ഒന്നോ രണ്ടോ പത്രങ്ങൾ അബദ്ധങ്ങൾ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചു എന്നുവെച്ചു നാട്ടിലുള്ള സകല പത്രങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കാൻ മുതിരുന്നതു് വലിയ സാഹസമാണു്. അക്രമികളെ ശിക്ഷിക്കാൻ പീനൽകോഡു മതിയാവും. ഈ മാതിരി മർദ്ദനനിയമം ആവശ്യമില്ല. പ്രസ്സു് ബില്ലിനെ നീതികരിക്കാൻ ബ്രിട്ടിഷ് ഇൻഡ്യയിലെയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും കായ്ങ്ങളെ, ലാ മെമ്പർ എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. എത്രയും പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളെന്നു പ്രഖ്യാതങ്ങളായ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടന്റെയോ ഫ്രാൻസിന്റെയോ കായ്ങ്ങളെപ്പറ്റി ശബ്ദിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്? അവിടത്തെ പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്ന വല്ല നിയമങ്ങളുമുണ്ടോ?

Mr. Thomas Manjuran :— In England the Sedition Bill was passed only very recently.

Mr. K. Ayyappan :— That was intended for the army. We are not concerned with such things here. Don't misquote things.

Mr. Thomas Manjuran :— I never said it was not so.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കീൽ—തിരുവിതാംകൂർ പ്രസ്സ് റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ചു് പത്രങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടിനു അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. അതുകൊണ്ടു പത്രങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവശതകളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതുപോലെ പത്രങ്ങളുടെമേൽ കരു നിയന്ത്രണാധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാരം ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കാൻ ചില അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും പത്രങ്ങളെ ഭയപ്പെടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്നുള്ള വിചാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രൈവറ്റ് പേഴ്സൻസിനും സ്ത്രീകൾക്കുപോലും അത്യധികം അപകീർത്തികരങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ ചില പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. പ്രസ്സ് റഗ്ലേഷൻകൊണ്ടു പ്രൈവറ്റ് പേഴ്സൻസിനു ഉപകാരമുണ്ടായതായി കണ്ടിട്ടില്ല അവർക്കുള്ള സങ്കടനിവാരണം നീതിന്യായക്കോടതിമുഖാന്തിരമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രസ്സ് റഗ്ലേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടു പല വത്സരങ്ങളായിട്ടും പ്രൈവറ്റ് പേഴ്സൻസിനെ ആക്ഷേപിച്ചു എന്നുള്ള കാരണം പറഞ്ഞു് ഏതെങ്കിലും പത്രത്തിന്റെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഗവർമ്മെണ്ടിനു ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഈ ഖഡ്ഗം ഉപയോഗിക്കുക പതിവുള്ളു. അനുപയോഗിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ രണ്ടു മൂന്നു പത്രങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തടഞ്ഞിട്ടിരിക്കുകയാണു്. മറ്റുള്ള പത്രങ്ങൾ പേടിച്ചു ക്ഷീണിച്ചു കാലം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം എത്രതന്നെ എതിർത്താലും ഇവിടേയും പ്രസ്സ് റെഗ്ലേഷൻ ഗവർമ്മെണ്ടു നടപ്പിൽവരുത്താതിരിക്കയില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നാലും കൊച്ചിയുടെ യശശ്ചന്ദ്രികയ്ക്കു് ഇങ്ങിനെയൊരു കളങ്കമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്യമത്തെ നാം സർവ്വാത്മനാ സർവ്വശക്തിയോടുംകൂടി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രസ്സ് റഗ്ലേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നാണു് ഇനി നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ആക്ഷേപാർഹങ്ങളും ഗർഹണീയങ്ങളുമായ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇവിടത്തെ പത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യയോടു് അവയെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും അവയ്ക്കു ജനതാമദ്ധ്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനമെന്താണെന്നു ആലോചിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രസ്സ്ബില്ലിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ യാതൊരു ആവശ്യവും ഇതു.. പര്യന്തമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തു് ആകെ എത്ര പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർക്കോ ദിവാൻസിക്രട്ടറിക്കോ നിശ്ചയമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ഞൂരാൻ — വളരെ പത്രങ്ങളുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി:— ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കണക്കു കാണിച്ചിട്ടില്ലേ?

Mr. Thomas Manjuran :— As a pressman you ought to know better.

മിസ്റ്റർ പി. സി. വക്കി — ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ പ്രസ്സ് ബിൽ ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഈ സംസ്ഥാനത്തു് എത്ര പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവയിൽ എത്രയെണ്ണം ആക്ഷേപാർഹമായ നിലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനു നിശ്ചയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മില്ല. അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ 49-പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പേർ കാണുന്നുണ്ട്. അവയിൽ മുക്കം. ചില പത്രങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചു പോയിരിക്കാം. പത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം വായടച്ചുകെട്ടാൻ അതു മതിയായ കാരണമല്ല. ഈ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന ബാലഞ്ഞുകുട്ടികൾ വികൃതികാണിച്ചാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റുകുട്ടികളേയും വീട്ടിലിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരേയും കെട്ടിയിടുമോ? വഴി പിഴച്ചുനടക്കുന്ന ഈരണ്ടോ പത്രങ്ങളാണെങ്കിൽ അവയെ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ നമുക്കു നിയമങ്ങളുണ്ട്; നീതിന്യായക്കോടതികളുണ്ട്. പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എത്ര ശക്തിയായി തടയുമോ അത്രയധികം ഉദ്യോഗസ്ഥദുഷ്പ്രഭുത്വം വർദ്ധിക്കും. അതിനാൽ ഈ സഭയിലുള്ള എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി എതിർക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

Dr. A. R Menon :— Sir, I was one of the members of the Committee appointed by this house to go into this matter and make necessary amendments on the Bill. I have been consistently supporting the Government in this matter from the very beginning and it is only fair to add that the initiative was taken by the Government on our representations here. (Hear, hear). But as I was watching the course of events in this State for the last six months certain things came to my notice which at the time I had no occasion to anticipate. I have pointed out in this very House of a Daily Paper by the name "Gomathi" publishing scandalous articles attacking the Diwan and saying that the Diwan is not the trustworthy representative to represent this Government—mark you the Prime Minister of the State—when he was entering into negotiations in Delhi. This paper had the audacity to write an article against the Diwan and we submitted a series of questions to the Government but the ingenuity of the Secretary to the Council found out some flaw in them. He has become an extraordinary clever gentleman in that direction—a precautious youth. I again pointed out in this very House that there is another allegation in this paper that the Diwan defied the order of His Highness the Maharaja. I ask the Government Advocate what action he has taken against that paper. They kept quiet. I perfectly agree with him that even if this Bill is enacted they will be threatened by this paper and they will be catching hold only of the smaller papers. If that is the case I am not justified in supporting the Government—A Government which shows such cowardice has no right to expect the support of persons who fear none and who fear nothing but justice. I drew a moral from that incident that the object of this Bill will be only to repress the smaller papers, humbler papers and upstart papers that appear for one or two weeks and then die out.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Again there were two prosecutions against a paper. What were the reasons for the prosecutions? Those papers were prosecuted when they delivered an attack upon people who are worth something in the opinion of the Government. They were blind when this paper was indulging in its viscious attack; but the moment when another paper attacked one or two people who loom very large in the eyes of the Government immediately they set their law in motion. This sort of discrimination is unworthy of a Government. (Hear, hear). The Government must be above these things. The fear should not enter into the heart of the Government. Only a sense of duty and a sense of justice must operate with the Government. I regret to note that the Government made this discrimation and set the law in motion only when people who are worth somebody in the State are affected by such attacks. To such a Government a law like this, instead of a blessing to the people, will become a curse. That is the reason why I exhibit this inconsistency in my attitude in regard to this matter. I would rather prefer to be inconsistent than blindly following a line after having realised that they will abuse this Bill. I am satisfied that you will do it. We in this House bring forward such serious charges against a paper and you sit quiet there. You do not take any action. What kind of Government are you? I feel ashamed that our Government have not got any spirit in them. Here is a dirty paper delivering attacks daily upon people, upon Government and even upon the Diwan, and you sit quiet there. And now you want additional powers to control the Press. Use the power in your possession and when you find it insufficient come forward and ask for more powers. I want to impress upon this Government that that is the very reason why I have changed my attitude. Don't make any mistake. I myself watched what is taking place in this State. Now, Sir, I have also found that we do not seek any protection from the Government to safeguard ourselves against such papers. We must fight these mighty words of the pen with our own weapons. The only way to put an end to this sort of attacks is to have the machinery to attack such papers and that protection can only be received by our own exertion and start a similar paper and attack them on the same lines. That is the only way. Make it more viscious and then see for yourself. Here is a paper which is divided into two classes. One set is known as the Rajasreemans and it is used only for people in their favour. You now come and ask us to give you a Bill to control the Press. You must behave properly and treat all

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the papers alike and then we will come forward as we did last time and take the responsibility of supporting the Government. Is there a single Legislative Council in India where the non-officials have supported a similar measure instead of this Council? That shows our anxiety to protect and strengthen the hands of the Government. Have you not forfeited that claim, that right of getting our support? Point out to me a single Legislative Council in India which supported the Government in a measure like the Press Law as we have done. Though not all the Members supported you, at least a substantial number supported you for the first occasion. Have you not forfeited your right by your own actions? You please realise that. You now find that people who supported you at the beginning are now opposing you. I have explained the reason for my change of view as best as I can. I may be charged as being inconsistent but I would rather be guilty of inconsistency rather than being a contributory cause to add more trouble and more anxiety to our people. For these reasons I do not support this Bill.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:—സർ, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയാതിരിയ്ക്കുവാൻ മനസ്സു സമ്മതിയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം രണ്ടു വാക്കു സംസാരിയ്ക്കാമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ ഇവിടെ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തു് ഇപ്പോഴാമൊരു പ്രസ്സലാ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എന്താണാ കുഴപ്പമുണ്ടായതെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല. ഇതിന്റെ ആദ്യത്തെ എഴ്പ്പുണ്ടായതു് ഗോമതിയുടെ ചില ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി—ഗോമതിയിൽ പെരുതുരുത്തി മേസ്തരെ വളരെ ബലമായി ആക്ഷേപിച്ച ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി—അദ്ദേഹം ഇതിലേയ്ക്കു് ഒരു ബിൽ വേണ്ടതാണെന്നാവശ്യപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ചു് എത്രയും അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഗവർമ്മെൻറു് സമ്മതിച്ചു് ഉടനെ ഒരു ബിൽ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്. അന്നു് ചിലർക്കുമാത്രം ഇങ്ങിനെയൊരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ചോദ്യം എന്നാണു് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നാൽ അന്നു് അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരിൽ അധികപക്ഷവും അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഉപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട പെരുതുരുത്തി മെമ്പർതന്നെ ഈ വക ബില്ലുകളെക്കൊണ്ടു് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലെ ആക്ഷേപങ്ങളെ തടയുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു് വളരെ സമാധാനമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഗവർമ്മെൻറു് ഈ സംഗതി ഇത്ര ബലമായിട്ടുകൊണ്ടുവരുവാൻ രണ്ടുമൂന്നു കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം പുറപ്പെട്ട ചില പത്രങ്ങൾ തിങ്കളാഴ്ച അസുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ഞാൻ കരിയ്ക്കുൽ ബസ്സിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോൾ 'തിപ്പൊരി' എന്ന ഒരു പത്രം കരാക്കു വില്ക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിനടുത്തുവന്നു. ഉടനെ ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വേണ്ട അടുംത്തു വരണ്ടാ. ഇതിൽ പെടോളാണിരിയ്ക്കുന്നതു്. കൊണ്ടു പോ എന്നു". ഇതുപോലെ നാട്ടുമുക്കുളിൽനിന്നു ചില പത്രങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിലെല്ലാം പലതരത്തിലുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. 'തിപ്പൊരി' എന്ന ഒരു പത്രം ഞാൻ ഇതിനു മുമ്പു വാങ്ങിവായിച്ചിട്ടുമില്ല; കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഇന്നു് അതിൽ ഒരു പത്രം എന്റെ കയ്യിലുണ്ടു്. ഏകദേശം ഒരു മാസത്തിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുള്ള പത്രങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോൾ ഇല്ല. പബ്ലിക്കു ഒപ്പിനിയൻതന്നെ ഈവക പത്രങ്ങളെ അനുകൂലിയ്ക്കുന്നില്ല. ആരംഭത്തിൽ അങ്ങാടിയിൽ മാത്രം എട്ടാ പത്തോ ദിവസം അതുകളുടെ പ്രചാരം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള പത്രപ്രവർത്തനങ്ങളെ തടയുന്നതിനു് വളരെ ലഘുവായ വഴികളുണ്ടു്. ഇതുത്തോളം ഇതിനു വേണ്ടി ലഘളകളൊന്നും കൂട്ടേണ്ടതില്ല. പോലിസ് കമ്മീഷണർ വിചാരിച്ചാൽ മതി. വളരെ എളുപ്പമാണു്. അല്ലാതെ ഇതിലേയ്ക്കു ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു കാര്യമില്ല. ഈ ബില്ലിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളെല്ലാം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതു ഇവിടെ പാസാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ ഒന്നും നടക്കുകയില്ല. ഇതിൽ അനവധി വകുപ്പുകളുണ്ടു്. ഇതനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നു വരുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഴുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയമാണു്. ചീഫ് കോർട്ടിലാണു് ഇതിന്റെ വിധി തീർപ്പാക്കപ്പെടുന്നതു്. കയ്യിൽ കാശുള്ളവർ മാത്രമേ അപ്പീലിനു പോകുകയുള്ളു. ഇല്ലാത്തവർ വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനാണു് എളുപ്പം. ഇങ്ങിനെ ഒന്നു വേണ്ടെന്നു വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ എതൊന്നാണു ഗവർമ്മെൻറിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്? വികടൻ, സരസൻ, രീപ്പൊരി എന്നിവകളല്ലാതെ മറ്റെതെങ്കിലും ശരിയായി നടന്നുവരുന്ന ഒരു വർത്തമാന പത്രം ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടു വരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം കൊച്ചി ഗവർമ്മെൻറിനുണ്ടോ? ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ല. ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു് എല്ലാ വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുവാൻ ഗവർമ്മെൻറിനു് എളുപ്പമുണ്ടു്. ഇന്നു സെക്യൂരിറ്റി ഇല്ലാത്ത വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കു വല്ല കഷ്ടപ്പാടുകളുമുണ്ടോ? ഈ നിയമം നടപ്പായി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ "തുലാവർഷത്തിലെ വെള്ളം വരുന്നതുപോലെ" പത്രപ്രവർത്തനമെല്ലാം ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തു് അധികം താമസിയാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും അവിടെ നിന്നും ഇവിടെനിന്നുമെല്ലാം കൊച്ചിയിൽ വന്നു വല്ലതുമൊക്കെ എഴുതിയെന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ടാണു് ഇത്തരത്തിലൊരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യം ഗവർമ്മെറിനു വന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഇന്നുള്ള നിയമം അനുസരിച്ചു് അവരുടെ മേൽ മാത്രം പ്രയോഗിച്ചാൽ മതിയാകുമായിരുന്നു. ഈ ബില്ലിലെ കാരോകടലാസും ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അഞ്ചൽ മാസ്റ്റർമാർക്കുകൂടി ഇതിൽ തടയുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നാണു പറഞ്ഞു കാണുന്നതു്. അവർക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ തടഞ്ഞു നിർത്താമെന്നും അതുനോക്കി അതിൽ വലിയ അപകടമൊന്നും ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൽ മേൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിലാസക്കാരനു കൊടുക്കാമെന്നുമാണു് പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതു്. ഇതു വള രെ ദുഷ്കടം പിടിച്ച ഒരു സംഗതിയാണു്. സാധാരണ അഞ്ചലിൽ അച്ച ടിച്ച കടലാസുകളൊന്നും ഇടുകയില്ലെന്നു വച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഒന്നും പറയാത്തതു്. ഈ മാതിരി വിഷമങ്ങ ളെല്ലാം ഉള്ള ഒരു ബിൽ ഈ നിയമസഭ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു പാസാ ക്കണമെന്നാണോ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്? ഗവർമ്മെൻറ് ഒരു ബിൽകൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം അതിന്റെ അത്യാവശ്യമെന്താണെന്നു ഞങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണം. ഇതിലേയ്ക്കു ഒരു ന്യായം പറയുന്നതു് തിരുവിതാംകൂർ സെക്യൂറിറ്റിയുള്ള ബിൽ ഉണ്ടെന്നാണു്. എന്നാൽ വേറെ എന്തെല്ലാമുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതു പറയുന്നില്ല. ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അവിടെ വേറെപല കാരണങ്ങളും അതിനുണ്ടായിരിയ്ക്കും. ഭവനഗർസ്ഥീം പോലെ ഒരുസ്ഥീം സ്വീകരിച്ചു കൊച്ചിയിൽ നടപ്പാക്കണമെന്നു ഇവിടെ ഞങ്ങളാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഭവനഗരം കൊച്ചിയും തമ്മിലൊരിയ്ക്കലുമില്ലെന്നു ഗവർമ്മെൻറ് തന്നെ മറുപടി തന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും തമ്മിലൊരിയ്ക്കലുമില്ലെന്നു പറയുന്നു. ഇതാണു് ഗവർമ്മെൻറ് പറയുന്ന ന്യായം. അതല്ലാതെ വേറെ എന്തെങ്കിലും ന്യായം ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയോ? തിരു വിതാംകൂറിലുണ്ടു്; ബ്രിട്ടീഷിലുണ്ടു്, എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു് ഇവിടെ ആവ ശ്യമില്ലാത്ത ഒരു നിയമം നമ്മുടെ കൊച്ചിഗവർമ്മെൻറിനു നടപ്പിലാക്ക ണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുപോലെ ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടുവന്നു് ഈ തൊന്തരവുകളൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഈ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുംതന്നെ അനാവശ്യമായിട്ടു് ഒന്നും പറയാ റില്ല. അഥവാ വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ആ കടലാസു് കളെകൊണ്ടു ഗവർമ്മെണ്ടിനു യാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ല. പറയുന്ന കട ലാസുകൾക്കു ലൈസൻസും ഉണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു പറയാത്ത കടലാ സുകളോടു പറയണമെന്നാവശ്യപ്പെടണോ? സെക്യൂറിറ്റി വയ്ക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതല്ലല്ലോ ഞാൻ ഇതിൽ കാണുന്നതു്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം വാസ്തവത്തിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞതൊന്നുമല്ല. ഇതിന്റെ പുറകിലുള്ള പണികളെന്തെല്ലാമാണെന്നു കുറെശ്ശെ ഞങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടു്. ബഹുമാന്യപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതു പോലെ ഇത്രയധികം കരച്ചകടം ഞങ്ങൾ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കയ്യിൽ തരുമെന്നുള്ള വിചാരം വേണ്ട. ഏതൊരു കാര്യവും വേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ ഒരു എതിരും പറയാതെ അനുവദിച്ചുതരുന്നുണ്ടു്. ന്യായമായുള്ള യാതൊരു സംഗതിയിലും ഞങ്ങളാരും തടസ്ഥം പറയാറില്ല. പക്ഷേ ഞങ്ങളെന്തെങ്കിലും കണ്ടു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുക്കവണ്ണമുള്ള യാതൊരു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഗവർമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഈ മാതിരിയുള്ള അനാവശ്യമില്ലാത്ത നിയമങ്ങളെ ശക്തിപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കെതിക്കാതിരിയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപ ക്ഷേപത്തെ എതിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ:— സർ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുണ്ടോ എന്നാണു നാം ആലോചിയ്ക്കേണ്ടതു്. വളരെ കാലമായിട്ടു നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തു പത്രങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. അതിലേയ്ക്കു ഇങ്ങിനെയൊരു നിയമവും ഇവിടെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നോ മറ്റോ ഒന്നുരണ്ടാളുകൾ ഇവിടെവന്നു പത്രങ്ങളിൽ ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടാണു് ഇതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായതെന്നു ഗവർമ്മെൻറു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇത്ര വലിയ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിയിൽ പ്ലേഗുനിവാരണത്തിനുവേണ്ടി ഹെൽത്താഫീസർക്കു ഇഷ്ടാനുസരണം പ്രവർത്തിയ്ക്കുവാൻ അധികാരം കൊടുത്തതുപോലെ പത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഇഷ്ടാനുസരണം പ്രവർത്തിയ്ക്കുവാനുള്ള അധികാരം കൊടുത്താൽ ആ പത്രങ്ങളെല്ലാം ചെട്ടെന്നു തിന്നുപോകുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതിൽ പ്രസ്സറഗുലേഷന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി കുറെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. അതു ഞാൻ ഇവിടെ വായിയ്ക്കാം.

Mr. George Chakyamuri :— Who is he?

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar :— Mr. Satchit. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു് :

"I have 24 years' experience in Cochin Journalism. This experience was in Travancore, Cochin and British India. Compared with Travancore, Cochin is much more moderate. I am not aware of any epidemic of this sort of scurrilous and indecent literature before the beginning of 1109. That literature was mainly the result of the Travancore abstention movement. The objectionable journals have not had wide circulation in Cochin. Intelligent public opinion has been decidedly against such papers. The evil turn taken by journals had subsided from Dhanu 1109. I believe it is due to intelligent public opinion and the few prosecutions launched. All these journals have died a natural death. The Cochin papers of any standing never indulged in such scurrilous journalism."

ഇതു് അദ്ദേഹം സിലക്ടു കമ്മറ്റിയിലേയ്ക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരഭിപ്രായമാണു്. അദ്ദേഹത്തിനു് ഇതിൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിചയമുണ്ടെന്നും ഫ്രഞ്ചു നമ്പ് ഇങ്ങിനെയുള്ള യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ഈയിടെയുണ്ടായിട്ടുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ പത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളുവെന്നും, അതെല്ലാം ഉടൻതന്നെ അവസാനിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുമാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ചില പുതിയ പേപ്പറുകൾ ചിലതെല്ലാം പ്രസിദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടാണു് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരുവാനിടയായിട്ടുള്ളതെന്നു ഗവർമ്മെൻറുതന്നെ സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു പേപ്പറും ഇവിടെ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പബ്ലിക്ക് പ്രോസിക്യൂഷൻ കുറെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തക്കവണ്ണം ആവശ്യപ്പെട്ടു അസ്സോസിയേഷനിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി

ഉത്സാഹമായിട്ടു ശ്രമിച്ചു വേണ്ടുന്ന നിവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അതിനാൽ ഫലമെന്താണെന്നു നോക്കിയിട്ട് അത്യാവശ്യമുള്ള പക്ഷം ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നല്ലാതെ ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ അത്യാവശ്യമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇതു് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു് തൽക്കാലപരിഷ്കാരങ്ങളുടെനേരെ മാത്രം പ്രയോഗിക്കുവാനാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇതിന്റെ പിന്നാലെ എന്തോ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇന്നു പരിഷ്കാരങ്ങളുടെനേരെ കൊണ്ടുവരുന്നതു നാളെ ഞങ്ങളുടെ നേരേയും കൊണ്ടുവരുവാനിടയുണ്ട്. ഇതിനപ്പുറം വേണ്ടപോലെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുള്ള സമർത്ഥന്മാരായ വക്കീലന്മാർ ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ നേരേയും ഇതു പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഇടവരും. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഇതു് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല.

Mr. A. Sivarama Menon :—Mr. President, Sir: This is a very important measure and I am sure the House will agree that we must examine it with great care and caution. I must at once concede Sir, that the Hon'ble the Law Officer has made a very fair statement of the case. He was very frank with regard to the tones of Press in Cochin. He admitted that comparatively speaking the tone of the Press here is satisfactory and he emphasised the fact that not one of the journals of standing and respectability was used to publish anything which may be thought to be objectionable or scurrilous. I say this to emphasise one aspect of the bill and that is this. In introducing any measure dealing with the Press, I am sure the Hon'ble Law Member realises that the utmost care ought to be taken not only to see that no scope is allowed for scurrilous publications but also to see that there is not the slightest attempt on the part of the Government to fetter the free and independent expression of the views of the public. (Hear, hear) This latter object would be achieved only by conceding to the Press of the country the utmost-freedom that is permissible under the law. No punitive legislation ought to be undertaken in a light-hearted manner. To add to the stringency of the existing penal law there should exist grave and pressing reasons. Let us study the case of the addition of section 124A necessitated to the British Indian Penal Code. That was by a certain development in the political agitation in the Bombay Presidency in relation to the Poona riots and the troubles that followed from those riots during the closing years of the last century. Hon'ble Members will remember that in justification of the introduction of section 124A, a most powerful plea had to be put forward by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Member in charge of the Bill and in support of his position reliance was placed not simply on scurrilous and objectionable writings in newspapers but on certain very serious consequence that followed from such writings, such dire consequences as rioting, disorder, and even murder.

Coming to the recent revision of Press Law in Bengal, you will again notice that justification for legislation is not sought for in scurrilous writings in useless mushroom publications but on the far more serious results that have flowed from objectionable writings in papers of standing, influence and large circulation. (Hear, hear). In this State most fortunately for us there has been, according to the Hon'ble Law Member, no instance where the existing law has been found to be inadequate to deal with offending journalists. The Hon'ble Member for Nellai referred to the statement made by an experienced journalist (I was myself going to refer to his evidence) to the effect that in this State we have some 50 respectable journals, as well as an Association of Journalists which is 15 years old. Even the Presidency of Madras does not today possess a Journalists' Association of so much standing and importance. We, in our State are fortunate to have such an assoication which openly comes forward through its representative to promise the utmost willing co-operation to do whatever is required by way of propaganda and otherwise to see that nothing is done to interfere with the harmony that ought to exist between the Government and its subjects. Simply because there is the fact that certain irresponsible papers cropped up a majority of which disappeared within a short time after they come out, affords no justification for the proposed legislation. Such of these scurrilous and irresponsible sheets as yet live are best treated with contempt in which case they may die a natural death sooner than they would if they are given an undeserved advertisement by means of the application of the Regulation which is now sought to be passed. (Hear, hear). It is, Sir, a different matter if a necessity for legislation is established by the Government. I can well appreciate the anxiety on the part of the Government to see that nothing goes wrong with the Press because if the Press of the Country is sound the whole administration is sound and if the Press goes wrong it must re-act adversely on the administration. All of us realise that the Government is charged with the gravest of responsibilities and I am sure none of us in this House will take up an attitude of unreasonable hostility to any legitimate measure

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

which the Government may feel compelled to introduce for the preservation of law and order.

But the whole question Sir, comes to this. Has the Hon'ble the Law Member made out in the present instance a case for legislation. Has he shown a real necessity for forging weapons that are not already within the four corners of the statute book? That is the thing to be considered. I have no desire to trouble my colleagues with any long speech but I think I must refer the attention of this Council to one important section, i.e., section 21 which I will, with your permission read.

"21. No person shall send by Anchal or circulate in any other manner or deliver for circulation to any agency or person whatsoever any book or newspaper wherever printed and published, which contains, or which has on its cover, any words, marks or designs of an indecent, obscene, seditious, scurrilous, threatening, or grossly offensive character" etc, etc., etc.

I have no mind to deal with the small difficulties in the wording of this section which are matters for verbal amendment. But the words that I want to emphasise are "threatening or grossly offensive character." These words are very elastic and comprehensive and are susceptible of misapplication if not deliberate abuse. I submit, Sir, in all humility that in spite of the best intentions on the part of the Government to see that no harm is done to any respectable journalist as long as he carries on his profession with probity and with fearless independence, which are expected of every responsible journalists. I say with all humility that at a time when popular passions may be aroused for good reason or bad reason — may be by a thoughtless or a wrong act of the Government or may even be an act well meant but unfortunately misunderstood by the people — when public feeling is aroused which may lead to expressions of popular dissent in rather strongly worded writing it will be the easiest thing in the world for an excited executive to regard such writing as threatening or grossly offensive. (Hear, hear). I submit, Sir, the words are extremely dangerous. We need not impute any bad motive to the legislator. We need not cry down human character. It is well-known that when there is a big riot or other serious trouble, responsible officials especially of the magistracy have at take decisions all on a sudden and if any serious disorder is imminent they may even have to shoot down people. I say, Sir, with such elastic words as I have already referred to that are now sought to be introduced into our Regulation even the best of our officials may unwittingly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be tempted to overstep the limits of prudence especially in a moment of panic. This certainly does not make for public weal, where there is really no case made out for putting uncalled for restrictions on the freedom of the Press there is no justification for forging such weapons as we now complain against and I do hope that the Hon'ble the Law Member will consider the situation calmly and agree to a reconsideration of the whole question again by the Select Committee. Let me most respectfully suggest that in our present state of affairs there is no need to proceed beyond the first four or five sections of the proposed measure. I am willing to concede that it is necessary to make it obligatory on the part of every newspaper to disclose the name of its editor. We know the difficult position that the Court found itself in when the famous Vande Matharam paper was prosecuted for sedition. A great difficulty arose in the course of the trial concerning the authorship of the article in question and the case ultimately ended in an acquittal because there was no satisfactory proof regarding the person responsible for the offending article. It was subsequent to that trial that necessary amendments were passed to the British Press Law laying down that every paper should publish in a prominent place the name of its Editor. I think we may copy that legislation immediately but there is no need to go beyond that just at present. Let it be clearly understood that we on this side of the House do not want to allow scurrilous papers to thrive in the soil of Cochin ; but let there not be any extreme legislation in haste because every such legislation passed in haste will have to be repented at leisure.

Mr. A. Sankara Poduval :— Sir, I was one of the Members of the Select Committee appointed to consider and submit a report on this Bill. You will find on page 70 of the Gazette relating to this matter that I was one who opposed the Resolution "that the Bill as amended by the Select Committee recommended to the Council. I have an abiding faith in the usefulness of good journalism in the State, as elsewhere. I am a staunch supporter of the liberties of the Press, and on that account I even thought of objecting to the Bill even at the first stage itself. But it was thought that the Select Committee sitting over this matter would be able to better study and understand the existing situation and luckily or unluckily I was among the committee. Now it is with a sense of great pleasure and satisfaction that I say that in the delibetations of the Committee I found the Hon'ble the Law Member very reasonable. He only wanted to have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

some sort of legislation. That I think was because he wanted Cochin to fall inline with the other States. The position of Cochin is unique; whereas other States felt the need for this legislation Cochin has hitherto managed to get on without it. This uniqueness was more covetable than an attempt to fall into line, and so I repeat there is no necessity for any such drastic legislation now.

So, as I said, there was no necessity for any such drastic legislation now. It seems to me that this Bill is not really meant to prevent scurrilous literature spreading in this country, because that is not all that the Bill purports to achieve. It mildly purports to enable the Government to have control over the Press. The learned Government Advocate has been very eloquent insaying that honest and respectable journalists have nothing to fear. But the point is whether honest and respectable citizens have anything to fear. In the Cochin Administration Report for the year 1108 I find at pages 48 and 49 that there are in all, including magazines and newspapers, only 49 publications and of these, Government have chosen to qualify only two of them as humorous monthlies. One is 'Yuvasarasan' with a circulation of about 1500 and another 'Vikatan' which deals with social and political matters in a humorous manner with a circulation of 2000. All the other papers and magazines are not regarded as humorous, or in any way dealing with indecent, scandalous or objectionable matter. Some of them are regarded as dealing with all sorts of topics. That does not mean obscene or scurrilous.

Now, the question is whether the publication of a few scandalous, and scurrilous articles, or cartoons, for that matter, in a few issues in some of the papers in the year 1109 between the months of Chingom and Dhanu was a sufficient justification for this Council to rush into any sort of legislation controlling the Press. I emphatically say no. At page 70 of the Report, there is an account of what took place. The clauses introduced here, sections 6 and 7, no doubt go to attenuate the severity of the Bill. That is an entirely different thing altogether. We are concerned with the question whether there is any absolute necessity to control the Press as is proposed to be done by this Bill. I will emphatically say 'no'.

I do not want to oppose the Government on the ground alleged by the Hon'ble Member for Cheruthuruthy. His contention was that he would oppose the Bill and that contention seems to have found favour with the Hon'ble Member for Pazhayannur also, in that the Government have not been

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

prosecuting some journals and the name of one particular paper was referred to here. "Government seems to be partial. Government do not seem to act up to the suggestions made by the non-official members of this Council and so, I oppose it." I think the argument is entirely fallacious. It was pointed out in this House that some people were referred to in a local paper as "Raja Sreemans" and others were referred to in objectionable terms. Now what does it show? It indicates that the paper whatever be its views, is capable of classifying some people as respectable and others as disreputable—This, is, after all, a matter of taste and discrimination.

Dr. A. R. Menon :— You are one who comes under the category of "Raja Sreemans".

Mr. A. Sankara Poduval :— I am not concerned with what other people say about me.

As my Hon'ble friend, the new member for Chittur said, public men ought to be think-skinned and not be ruffled by criticism. As for me, it is a matter of indifference whether a journal speaks well or ill of me. What I was going to say is that the Government's attitude in not prosecuting some papers was put forward as a reason for objecting to this measure. And the remedy suggested is that Government being powerless or helpless, we will start another filthy journal. My vocabulory of vile and vulgar language is indeed poor. I know very few vulgar words and I do not want to add to that knowledge. I am not in the habit of reading any of these vulgar papers and I am not in a position to say whether vulgarism has run riot. But particular instances of offending articles were pointed out at the sittings of this Council and I had occasion to peruse them before we met at the Select Committee. It did not seem to me that the danger was as serious as to necessitate legislation on the lines proposed. I do not find the mischief being perpetrated since the Government began to take action by prosecuting some of the journalists in regard to some offending articles and since people came to learn that there was an idea of some sort of legislation being introduced in this behalf. Now, this threat seems to be quiet adequate. The heavens are not going to drop down, if this legislation be not passed expeditiously. We may very well wait and see. Out of regard for the good name of Cochin, out of regard to the fact that whereas other Indian States and Provinces in British India had introduced very stringent legislation in regard to this matter many years ago, we have been able to manage without any such legislation

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at all, I repeat that the instances pointed out are not sufficiently strong and convincing that we should agree to have the liberty of the Press curtailed, as the Government now wants to do. After all, I find that the circulation of these papers is very insignificant. In regard to this objectionable paper, the 'Gomathi' that was referred to, I find its circulation is only 1000, 'Yuvasarasan' has a circulation of 1500 and the other humorous paper 'Vikatan' 2000. They are the figures appearing in the Administration Report. I find that prosecutions have been launched against some of these offending journals and I believe the effect has been very salutary. Therefore, in the best interests of the State, and to hold out to the other Indian States and to British India, as well, the unique position of Cochin it would certainly be flattering to our prestige that we do not rush through any sort of legislation now. We could afford to wait and see if there is any chance of this evil being further repeated, and if we find that drastic legislation on these lines has become necessary, we may then do so. I honestly think that if at all, we aim at legislation, this Bill is perfectly useless. It cannot serve it's purpose, if really the apprehended purpose exists to be served here. There are ever so many ways of avoiding the provisions of this Bill and what it purports to suppress could not be suppressed by a mild Bill of this description. I am not certainly an advocate for a more stringent Bill being brought. What I want to impress upon this House is that there is no justification or occasion for the introduction of any Bill whatever to suppress the liberty of the Press which Cochin journals have been enjoying. Journalism in Cochin is in it's infancy. It is the duty of the Government to encourage deserving journalism and when such encouragement is forthcoming, vile journals naturally die. I oppose the Bill and support the motion for re-committal.

Mr. Thomas Manjuran :— Sir, I must confess that I am rather surprised at the criticism that was levelled against this Bill from several sides of the non-official portion of this House. It was admitted on the floor of this House by one Hon'ble Member at least that it was in answer to a wail raised by himself and several others (hear, hear) against the helpless nature of respectable citizens of this State including the ladies also that the Government ventured to introduce this Bill.

Mr. K. Ayyappan :— Was it the only reason?

Mr. Thomas Manjuran :— Please wait patiently, I will

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

come to that. When the Hon'ble Member made that statement he spoke but a half-truth. There was a persistent clamour for legislation on these lines to meet the absolutely scurrilous and blackmailing sort of literature that descended upon Cochin about a year ago and I regret to say that it has not altogether disappeared, as we shall presently see. I will deal with these matters one by one. I am more surprised to hear the reasons that have compelled the Hon'ble Members who were clamouring for the introduction of a measure more stringent, to oppose the measure. Some of them were so dissatisfied with the weakness of the measure that they have converted it into a stronger measure. As I said, I am more surprised to find the justification for the part that some of the Members have performed. Any sort of justification one can understand. But such sort of justifications coming from responsible Hon'ble Members is rather difficult to understand. What is the justification? Before answering the more sober criticism that was levelled against the Bill the force of which I do admit, I will endeavour to meet some of the criticisms which appear to me to be self-contradictory and self-destructive. What was the most important criticism levelled by one of the Members. He contended that this Bill may be used as a weapon of oppression to be directed against certain newspapers alone and certain other newspapers to be exonerated. (Hear, hear). That was his contention. As a justification for that statement which I regret I have to characterise rather as a wholesale one, he stated that although severe attacks were made by a certain paper against the highest executive officer of the State, the Government never cared to prosecute. I am sorry that my Hon'ble friend could find only one explanation for such a course. There is such a thing as ignoring with contempt certain things.

Dr. A. R. Menon :— Do it again?

Mr. Thomas Manjuran :— When the Diwan of the State, who I suppose by this time is too well-known to be seriously affected by this sort of rubbish, when that gentleman is attacked he can afford to ignore it; but not the Head Mistress of a High School when her market rate has been quoted. Has this Council descended to such low level as to stand in the way of an honest attempt by Government to protect the women of this country?

Dr. A. R. Menon :— Why don't you protect the Diwan?

Mr. Thomas Manjuran :— I said the Diwan can afford it. He is a man and a he-man.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon :— Mr. Herbert can ignore, not the Diwan of Cochin.

Mr. Thomas Manjuran :— But it was Mr. Herbert who spurned the thing with contempt. But what can the poor Head Mistress whose market price was quoted in one of the papers? Can she go to a court and say that her market price was quoted.

Dr. A. R. Menon :— The Government is shivering in their shoes when they hear the name of 'Gomathi'.

Mr. Thomas Manjuran :— For goodness sake let us forget these parochial politics. Let us deal with the matter now before the House. I have nothing whatever to do either with the doings of 'Gomathi' and its adversaries.

I am answering one allegation made by the Hon'ble Member that the fact that an allegation made by a paper was ignored showed that the Government is trying to abuse its powers by discriminating against some newspapers. I say the instance quoted is quite unhappy. If the Hon'ble Member had thought about it, he would have realised that there was the further chance that the Diwan would have cared to ignore it. Who was the party to order prosecution? Who was the party to start the prosecution? It was the Diwan. Is it impossible to imagine that he might have thought it was below his dignity or below his notice? If that Diwan who has been here for several years has not created confidence enough not to be shaken by this sort of worthless criticism, what do you think of such a Diwan. If the Hon'ble Member for Cheruthuruthy happens to be the Diwan in these circumstances would he rush to the court with a law suit, or would he greet it with the contempt that it deserves? Can you from that circumstance say that this Government is in the habit of discriminating against certain newspapers and ignoring the rubbish published by other newspapers? I submit the example is not at all a satisfactory one.

To start where I began, it comes to this: The case that existed for putting down the sort of journalism which is intended to be put down has not been touched by any Hon'ble Member. A question has been raised by the Hon'ble Member for Chittur to whose very interesting speech we all had the privilege of listening just now, as to whether a case has been made out, and that indeed is a relevant question. I am afraid that the Hon'ble Member for Chittur is probably not possessed of the information that the other Members of this House happen to have on this matter; for, otherwise, I believe, he would not have thought that there

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

was no case for legislation here now. What is it that has been happening? Driven out of neighbouring States, this scandal-monging black-mailers descened upon poor Cochin noted for her fair name and for her fair spirit all round. They were driven out of Travancore by Regulatian II of 1079 and Regulation V of 1101. They were driven out. Where do they go? Unless they took refuge in Goa or Pondicherry, they had perforce to come to Cochin as Tamerlane and his troops descended upon North India. They came to Cochin, spread devastation to the reputation of its respectable inhabitants and when they found it rather hot, they migrated. God alone knows where. Do you want Cochin to be the Cock-pit of that sort of thing in future? Is that the way of preserving the good name of Cochin? Do you want that Cochin is the place which is subject to this sort of sporadic attack, this blackmail of blaggard of neighbouring States to broadcast worthless, scurrilous, blackmail literature? Do you want Cochin to be subject to the perennial plague, or do you want Cochin to be altogether free of that sort of thing?

As I said in my opening statement, this legislation will never touch a respectable journalist, or a journalist who has got the least pretension to be respectable. What is the ambit of this Bill? Let us consider whether a journalist claiming to have the least respectability can object to this Bill which says that no person shall send by Anchal or circulate in any other manner or deliver for circulation to any agency or person whatsoever any book or newspaper wherever printed and published, which contains or which has on its cover any words, marks or designs of an indecent, obscene, seditious, scurrilous, threatening or grossly offensive character. If you find that it is abused by the executive, there is the highest court of the land. Hon'ble Members ignore the fact that while in Travancore this provision has been in existence for 30 years past without an appeal to the High Court, we have introduced the safeguard of an appeal to the Chief Court in Cochin. How can Hon'ble Members ignore facts like that. This section — section 21 — corresponds to section 9 of the Travancore Regulation, where it exists without a warning and without an appeal to the High Court.

Mr. P. C. Varkey:— They can appeal to the High Court.

Mr. Thomas Manjuran:— I am afriad my Hon'ble friend says without reading the Regulation. He is referring to Regulation V of 1101. The Hon'ble Member will note that the corresponding provision in the Regulation of 1079 is not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in the Newspaper Regulation. There is no appeal provided against that. The appeal provided is against the decision of the executive under Regulation V of 1101 to which I will presently refer. So, in Travancore, for the last several decades, this provision has been existing without any of the safeguards which we have voluntarily without the least obstruction allowed to be introduced in this Bill. I will place before the House the literature available and then request the Hon'ble Members to judge whether it is better to continue in this present condition where we have the sporadic invasions by this sort of people, or whether we should safeguard ourselves. Section 9 of Regulation II of 1079 says:— "No person shall send by Anchal any book or newspaper wherever printed and published, which contains, or which has on its cover, any words, marks or designs of an indecent, obscene, seditious, scurrilous threatening or grossly offensive character. Any book or newspaper sent in contravention of the above prohibition may, under the authority of our Diwan, be detained and disposed of as he thinks proper." There is no warning, no appeal, nothing. Now, how can Hon'ble Members complain against the provisions of this Regulation? Of course, there is the incident of interference of the personal liberty which is incidental to all civilised walks of life. In a civilised country you have to be amenable to laws. Do you want to go to the caveman's life and live without laws? You might as well say that the Penal Code is an infringement against personal liberty. If you assume that these laws will be abused, certainly there is the justification for the abolition of the laws. But is that an approach to a fact. When you come to speak about interference with liberty, we have to remember that in a civilised country where there are laws there is bound to be some amount of interference with liberty. No Government can rule without laws. Further, is this not the barest minimum of interference that is possible? Will any Hon'ble Member suggest anything more mild, anything less offensive than such a provision? What is it that we are contemplating? The Hon'ble Member thinks that our skins are becoming more and more thick and after some time there will be no justification for a Bill of this sort. But is it a reason that we should not take preventive measure? Why did the Hon'ble Members vote thousands of rupees the other day for the prevention of plague?

Mr. Joseph Pettah:— Without interrupting, may I ask the Hon'ble Member to show how the existing law is insufficient for that purpose?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran:— I am very glad of that question. First let me tell you how the existing law is inadequate. What is the existing law ? Under the existing law, you can punish the offenders. Suppose a man comes here from Travancore and writes a leaflet or gets a newspaper printed, attacking the character of every respectable citizen of this State. He can broadcast 10 or 15 thousand copies and go to Travancore. Look at the mischief he has done. He circulates this 10 or 15 thousand copies all over the State. No doubt, we have been able to extradite him and send to jail. We want to nip the evil in the bud. When he attempts to circulate that infamous thing, we say 'don't circulate.' We won't allow them to be transmitted either by Anchal or through hands. Is there any such thing in Travancore. Better see. Do you think that it will be adequate compensation for society for the grievous wrongs that man has committed to society if that man is sent to jail while this rubbish is circulated all over the country. I suppose the Hon'ble Member now understands the reasons for this measure. As it is, under the existing law, there is no machinery for preventing such circulation. It is only intended to prevent such circulation. Now, let me compare this law with what exists in Travancore. It is to the good name and prestige of Cochin that even to-day the Government do not ask for such a measure. What we are anxious is to foster the good name of Cochin and to see Cochin is not obliged to the necessity of introducing more stringent measures. This is not inserting the thin end of the wedge but an honest measure so that we shall thereby keep off these undesirables from the fair land of Cochin. I shall invite the Hon'ble Members' attention to Regulation V of 1101. Under that Regulation there are very stringent provisions.

Mr. K. Ayyappan.— We grant that.

Mr. Thomas Manjuran:— I am not interested in what the Hon'ble Member for South Ezhuvas grants. I am interested with my speech. Why should the Hon'ble Member be nervous when I am introducing a fact which is admittedly relevant. Why not we place all the cards on the table before we start the campaign. In Travancore in the year 1101 this law was introduced, that is Regulation V of 1101, under the provisions of section 3 of which "No Newspaper shall be printed or published in Travancore for the printing and publishing of which a license has not been obtained in such form and manner as may be prescribed by rules framed by our Government in that behalf from time to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

time and on payment, within such time as may be fixed by such rules, of such fee not exceeding five hundred rupees as our Government may in each case see fit to require.

(2) When an application for a license has been made in such form and manner as may be prescribed by rules framed by our Government in that behalf from time to time and the fee required has been paid as above, the applicant shall be entitled to have a license granted to him."

Section 4–"Whenever any Newspaper ceases publication except in the circumstances described in Section 5 or Section 7, the fee paid under Section 3 or Section 6 shall be refunded upon representation by the licensee and thereupon the license issued under Section 3 or Section 6 shall be deemed to have been revoked."

Section 5–"Whenever it appears to Our Government that any Newspaper in respect of which a license has been granted under this Regulation :—

(i) contains any words, signs, or visible representations which are likely or may have a tendency directly or indirectly, whether by inference, suggestion, allusion, metaphor, implication or otherwise

(a) to excite disaffection against or bring into hatred or contempt Us or Our Government or His Majesty the King Emperor of India or the Government established by law in British India, or

(b) to bring into hatred or contempt any member of the Ruling Family of Travancore, or

(c) to promote feelings of enmity or hatred between the several classes of people in Our territory, or

(ii) habitually publishes matter punishable under Section 503 of the Travancore Penal Code, or

(iii) habitually disseminates false information,

Our Government may with or without previous warning cancel, by notice in writing to the printer as well as to the publisher of such Newspaper indicating or describing such words, signs, visible represetnations or matter, the license granted in respect of such Newspaper and upon such cancellation the declarations made under Sections 7 and 8 of the Travancore Press Regulation of 1079 in respect of such Newspaper shall be deemed to have been annulled and the license fee shall be forfeited to Our Government.

Explanation :— For the purposes of clause (a) of subsection (i) of this Section, Explanations I, II and III under

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Section 117 of the Travancore Penal Code shall be deemed to be applicable.

Mr. K. Ayyappan :— On a point of order, Sir, are such long quotations admissible in the Council? The Hon'ble Member is reading too long a quotation from the Regulation.

President :— I am sorry, that the point of order cannot prevail.

Mr. Thomas Manjuran :— This is the real crux of the thing.

Section 7. If, after a fresh license has been granted under Section 6, any issue of the Newspaper, contains any words, signs, visible representations or matter, in the opinion of Our Government of the nature described in Section 5, Our Government may, by notice in writing to the printer as well as to the publisher of such Newspaper indicating or describing such words, signs, visible representations or matter, cancel such fresh license and declare the license to be forfeited to Our Government and may further by notification in Our Government Gazette declare every copy of the issue of the Newspaper containing such words, signs, visible representations or matter to be forfeited to Our Government, and thereupon any Police Officer may seize any such copy wherever found, and any Magistrate may by warrant authorise any Police Officer not below the rank of an Inspector to enter upon and search for such copy in any premises where it may be or may be reasonably suspected to be. The Hon'ble Member for Pazhayannur went to the extent of saying that he would rather prefer this measure to the very simple and mild thing before this House. It is to show the disparity between the two that I read this.

Mr. T. K. Nayar :— I never said so.

Mr. Thomas Manjuran :— This is the Travancore Regulation as it stands. One portion of the House said "What fools are these people? They are not bringing a strong enough bill". Do you want us to be more drastic than we honestly believe it is necessary to be. Do not Hon'ble Members realise that they are blowing hot and cold at the same breath. The Hon'ble Member for Anthikad said that it is a very stringent measure and that "such a weapon we shall never allow to go into the hands of the Government." The next moment he said "What a futile meaningless measure it is!" How in the world can we ever reconcile these two versions? In the same strain the Hon'ble Member for Trichur whose ripe experience we had at the Committee stage and who is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

one of the signatories to the Select Committee Report was saying.

Mr. A. Sankara Poduval:— I may correct you. At page 70 it is seen as follows: 'Resolved that the Bill as amended be recommended to the Council'. Messrs. Barton wright, Neelakanta Menon, Rama Varmha Tampuran, Dr. A. R. Menon and the Chairman voted for the resolution and the other members against". I was against.

Mr. Thomas Manjuran:— Who introduced the warning clause?

Mr. A. Sankara Poduval:—My amendments were all accepted.

Mr. Thomas Manjuran:— I say the Hon'ble Member is blowing hot and cold when he says that this Bill is a weapon to be unconscionably used by a formidable bureaucracy. Let us be consistent. Don't introduce this sort of argument for throwing out a Bill. It is most curious for non-official members to blame the Government for not introducing a Bill drastic enough. I am afraid that the Hon'ble Members were making something very poor of themselves but I did not want to mention because they are all Hon'ble Members. Let us be consistent. You have a right to have an honest opinion and throw out this Bill. Let there be no attempt to scotch discussion. Why do you feel nervous when I am presenting my case. I never interfered when you spoke. I patiently heard every one of you. When I opened a book and read some portions you grew nervous. It is to that that I object. I exhort Hon'ble Members that they will never misunderstand me if I amshowing some enthusiasm in the matter. Let the Hon'ble Members remember that whether officials or non-officials each one has got an equal right to defend the position that he assumes.

President:— We shall continue tomorrow.

The House rose for the day at 5 P. M.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly